

de om nødvendigt at skulle bekoste oversættelse til dansk af patentbeskrivelsen. Det er i denne forbindelse af praktisk betydning, at ca. 80 pct. af de europæiske ansøgninger ventes affattet på engelsk.

Dette forhold må for øvrigt antages at bevirke, at i hvert fald de EF-lande, der ikke har engelsk som officielt sprog, vil stille krav om oversættelse, hvis blot et land – bortset fra Italien – benytter sig af artikel 88. En f. eks. engelsksproget ansøgning måtte i så fald oversættes til i alt fald dansk, fransk, italiensk, hollandsk og tysk. Dette ville lægge en så stor økonomisk byrde på fællesskabspatentansøgninger, at det vil være mere fordelagtigt at søge nationale og europæiske patenter, således at fællesskabspatentansøgninger slet ikke ville komme i funktion.

Oversættelse af fællesskabspatentskriftet til dansk, hvis det er grundlag for retssager her i landet f. eks. i anledning af påstand om krænkelse af patentet, er sikret ved retsplejelovens § 149.

Til § 95.

Stk. 1 er udformet i overensstemmelse med fællesskabspatentkonventionens artikel 80, der indeholder forbud mod dobbeltbeskyttelse og overlader det til de kontraherende stater at fastsætte den fremgangsmåde, hvorved dobbeltbeskyttelse kan bringes til ophør.

I overensstemmelse hermed foreslås i *stk. 1*, at såfremt et patent, der er meddelt af patentmyndigheden, vedrører en opfindelse, for hvilken et fællesskabspatent eller et europæisk patent for Danmark er udstedt til den samme opfinder, med samme ansøgningsdag, kan det her i landet meddelte patent ved dom erklæres for ophørt i overensstemmelse med konventionens artikel 80, stk. 1 og 2.

Stk. 2 svarer til § 1, nr. 20, (§ 52, stk. 3).

Til § 96.

§ 96 indeholder en bemyndigelse for handelsministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af Fællesskabets Patentkonvention og af bestemmelserne i kapitel XII.

Til § 2.

Paragraffen indeholder bestemmelser om lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at handelsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Dette tidspunkt lader sig ikke nøjagtigt forudsige, men vil formentlig falde sammen med den dato, hvor Den europæiske Patentmyndighed begynder sin virk-

somhed. Dette sker efter de foreliggende planer den 1. juni 1978. Det vil være naturligt om ikrafttrædelsestidspunktet fastsættes i forening med de øvrige nordiske lande, der til den tid har vedtagne lovforslag, f. eks. Sverige.

Der vil imidlertid også være behov for, at visse dele af loven eller dele af enkelte paragraffer sættes i kraft på et senere tidspunkt. Handelsministeren får ved forslagens § 2 bemyndigelse hertil.

Følgende bestemmelser vil kunne sættes i kraft på et senere tidspunkt:

1) Bestemmelserne i § 1, nr. 6 og 14, om kulturer af mikroorganismer. Disse bestemmelser forudsætter, at der træffes aftale med deponeringssteder for mikrobiologiske kulturer, og at der udfærdiges nærmere bestemmelser for deponeringen. Da det er uvist, om disse foranstaltninger kan gennemføres inden det tidspunkt, hvor loven i øvrigt skal træde i kraft, er det nødvendigt, at der er mulighed for en senere ikraftsættelse af bestemmelserne om mikrobiologiske kulturer.

2) Som omtalt i de almindelige bemærkninger, indeholder Patentsamarbejdsaktens kapitel I regler om den internationale nyhedsundersøgelse og i kapitel II regler om den internationale, forbedrende patenterbarhedsprøvning, og bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 15 (§§ 28–38) tager sigte på at gøre det muligt at videreføre sådanne ansøgninger her i landet med henblik på at afgøre, om den internationale ansøgning kan føre til patent.

I henhold til traktatens artikel 64 kan de kontraherende stater imidlertid erklære ikke at ville være bundet af bestemmelserne i traktatens kapitel II, og det er muligt, at sådant forbehold tages af en række af de kontraherende stater. Traktaten vil i så fald i de første år, efter at den er trådt i kraft, kun blive virksom, for så vidt angår reglerne i kapitel I om den internationale nyhedsundersøgelse. Bestemmelserne i § 1, nr. 15, kan derfor i det omfang, de angår behandling af ansøgninger, der er genstand for international, forbedrende patenterbarhedsprøvning, sættes i kraft senere end loven i øvrigt.

3) Da Fællesskabets Patentkonvention ikke træder i kraft samtidig med Den europæiske Patentkonvention, må de bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 3, (§ 3, stk. 4), nr. 18, (§ 45, stk. 2) og nr. 30, (§§ 91–96), der angår fællesskabspatent, ligeledes kunne sættes i kraft senere end loven i øvrigt.

4) Endelig vil indførelsen af patent på næringsmidler og fremgangsmåder ved tilvirkning heraf kunne udsættes, indtil det faktisk er muligt at an-